روز شمار انتخابات

چهره‌های خبرساز در ائتلاف بازار سرمایه

● اولین گردهمایی ائتلاف بازار سرمایه دوشنبه گذشته درحالی برگزار شد که حضور چهره‌هایی همچون مهدی جهانگیری، مسعود حجاریان و محسن نهاوندیان در جمع حرفه‌ای‌ها و متخصصان بورس و بازار سرمایه فضای جدیدی را برای تحلیل در اختیار تحلیلگران قرار داد. در فرصتی که برای معرفی نامزدها در جلسه گردهمایی در اختیار جمع حاضر قرار گرفت، واقعیاتی از سوابق تحصیلی و تجربی کاملا مرتبط و موثر این سه‌چهره خبرساز در هشتمین دوره انتخابات بازرگانی بیان شد که با رسمیت‌یافتن حضور «ائتلاف بازار سرمایه» در کارزار رقابتی انتخابات پیش‌رو، انگیزه‌های ثبت‌نام این سه‌چهره مشهور در این دوره مشخص شد. مهدی جهانگیری با معرفی خود به‌عنوان فعال بازار سرمایه و با سابقه تشکیل و اداره گروه‌های مالی گردشگری، از ضرورت‌های حضور فعالان بازار سرمایه در بورس گفت. مسعود حجاریان نیز با ذکر سوابق تحصیلی و با اشاره به موضوع پایان‌نامه دوره دکترای خود در ارتباط با سیستم‌های پشتیبان تصمیم‌گیری در بورس اوراق بهادار و همچنین ذکر سوابق اجرایی که در تاسیس شرکت‌هایی همچون سرمایه‌گذاری بهمن، بیمه ملت، گروه فن‌آوا و... داشته و اکنون جزو شرکت‌های فعال بورس محسوب می‌شوند، انگیزه خود را از حضور در انتخابات، نهادینه‌سازی نگرش سیستمی به مقوله بازار سرمایه از منظر اتاق بازرگانی عنوان کرد. در ادامه محسن نهاوندیان با اشاره به سوابق تحصیلی خود در مقطع کارشناسی ارشد از دانشگاه بانک مرکزی مالزی در رشته تامین مالی اسلامی، با مذموم قراردادن هرگونه رفتار رانتی در جامعه اقتصادی، فرصت مشارکت و حمایت از همه اقشار جامعه را به‌عنوان سهامداران خرد حتی با داشتن یک سهم در مجموعه‌های سرمایه‌گذاری و تولیدی عضو بورس اقدامی موثر در تضعیف ضدارزش رانت در کشور دانست و انگیزه خود را برای حضور در این انتخابات، تقویت و تعمیق روابط فعالان بزرگ بخش خصوصی خارج از بورس با بازار سرمایه به‌منظور افزایش شفافیت عنوان کرد. ائتلاف بازار سرمایه با معرفی چهره‌های شاخص خود که اغلب از شرکت‌های بزرگ و فعال عضو بورس اوراق بهادار ایران بودند، جریان فکری تازه‌ای را وارد کارزار رقابت انتخابات این دوره کرد تا برای اولین‌بار، یک ائتلاف به پشتوانه نه‌فقط شعار که به اتکای یک مقوله تاثیرگذار در اقتصاد یعنی بازار سرمایه، در رقابت‌های انتخاباتی اتاق بازرگانی حضور یابد.

گذر

دولت تعرفه ۳۰ قلم کالا را بازنگری کرد

● **مهر:** وزیر صنعت، معدن و تجارت با اعلام اینکه تعرفه ۳۰ قلم کالای وارداتی در جلسه یکشنبه گذشته دولت بازنگری شد، گفت: اصلاح مابقی تعرفه‌ها نیز تا پایان سال انجام خواهد شد. محمدرضا نعمت‌زاده اظهار کرد: واحدهای صنعتی هم‌اکنون با مشکلاتی نظیر کمبود نقدینگی، عدم توان پرداخت مالیاتی و نبود بازار فروش مواجه هستند که ما با تمام توان درصدد رفع آنها هستیم. با توجه به مشکلات صنایع از جمله نقدینگی، امیدواریم بانک‌ها این نارسایی‌های انباشته‌شده را برطرف کنند. وی یادآور شد: واحدهای صنعتی همچنین مشکلات مالیاتی دارند که از این حیث راهکارهایی در وزارت اقتصاد و دارایی در حال تدوین است، از سوی دیگر لایحه حمایت از تولید رقابت‌پذیر، پس از تکمیل به شورای نگهبان ارسال شده است که در صورت تایید و ابلاغ، فضای بهتری برای کمک و ارایه تسهیلات بیشتر به واحدهای صنعتی فراهم می‌شود. وی گفت: در جلسه هیات دولت یکشنبه گذشته مبادرت به اصلاح تعرفه ۳۰ قلم کالا کردیم که این اقدام به‌طور قطع برای پیشبرد صنایع کمک‌کننده است و اصلاح مابقی تعرفه‌ها را تا آخر سال‌جاری ادامه داده و به تصویب دولت خواهیم رساند.

انحصار واردات خودرو لغو شد

● **ایسنا:** یک عضو شورای رقابت با اشاره به لغو انحصار واردات خودرو گفت: براساس بخشنامه جدید هرکسی می‌تواند ثبت سفارش کند و خودروی خارجی وارد کشور کند. وی درباره طرح واردات خودرو در جلسه شورای رقابت گفت: ما هفته قبل درباره نمایندگی‌هایی که خودروی خارجی وارد می‌کردند و شامل ۳۵نمایندگی می‌شدند اعتراض کردیم که باید این موضوع از انحصار خارج شود و فضا رقابتی باشد. حاصل این اعتراض جلسه‌ای با حضور آقای نعمت‌زاده و طرح موضوع بود و ما به این موضوع اشاره کردیم که هر ایرانی باید بتواند براساس شاخص‌ها و تعرفه‌ها، خودروی موردنظر خود را وارد کند، بنابراین ایشان بخشنامه‌ای صادر کردند که از ۳۰بهمن۱۳۹۳ هر ایرانی می‌تواند از طریق گمرک خودرو موردنظر خود را وارد کند، بنابراین موضوع از دستور جلسه شورای رقابت خارج شد.

«زهرا کریمی» با اشاره به عملکرد دولت در زمینه کاهش تورم با هزینه رکود تاکید کرد

برنامه‌ای جدی برای مقابله با بیکاری وجود ندارد

ادامه از صفحه۵

گروهی که در دولت نظراتشان مسلط است، معتقدند دولت باید با ایجاد امنیت و آرامش شرایطی را ایجاد کند تا این افراد به سرمایه‌گذاری‌های مولد گرایش پیدا کنند. بحث دیگر این گروه آن است که با ایجاد فضای مناسب کسب‌وکار سرمایه خارجی به کشور سرازیر شود و چرخ اقتصاد را به گردش دربیاورد. اما اینکه بیان کنید عمده مشکلات بنگاه‌های ما داخلی است و با رفع تحریم‌ها مشکلات ما همچنان سر جای خودشان هستند هم حرف درستی است. در همین سال۹۳ بنگاه‌های کوچک و متوسط زیادی ورشکسته شده‌اند. اینگونه نیست که با روی‌کارآمدن این دولت وضع همه بنگاه‌ها متحول شده باشد؛ وضعیت بنگاه‌های کوچک و متوسط همچنان بحرانی است. رفع تحریم‌ها از طریق تغییر چشم‌انداز نامعلوم و پرخطر، حداقل ریسک‌پذیری را برای عده‌ای افزایش خواهد داد و از این طریق می‌توان سرمایه‌های جدیدی را جذب کرد. در بحث قوانین و مقررات تولید، دولت تلاش می‌کند بیش از همه بر این بخش تاکید کند. دولت تلاش دارد قوانین را ساده‌سازی و فضای کسب‌وکار را شفاف‌تر کند. بحث اصلی من این است که بروز آثار کاهش ریسک در فضای کسب‌وکار کشور به زمان نیازمند است. اگر تحریم‌ها تعلیق شود و فساد در دستگاه اجرایی نیز کاهش یابد و انواع موانع واقعی و ساختگی از سر راه سرمایه‌گذاران برداشته شود، می‌توان امید داشت که سازوکار بازار در هدایت نقدینگی سرگردان به سوی فعالیت‌های مولد و اشتغال‌زا توفیق پیدا کند ولی قطعا این فرآیندی طولانی است و احتمالا تا اواخر دوران ریاست‌جمهوری روحانی این آثار مثبت بروز نخواهد یافت.

حالا فرض می‌کنیم تحریم‌ها برداشته شوند. چه بنگاه‌هایی می‌توانند سریعا شروع به کار و سرمایه‌گذاری کنند؟

من تصور می‌کنم با رفع حداقل بخشی از تحریم‌ها، اول از همه پول‌های راکدی که منتظر تغییرات قیمت دلار و طلا هستند، ممکن است به سمت بازار مسکن حرکت کنند. اگر این اتفاق بیفتد و قیمت خانه و زمین رشد کند، بخش ساخت‌وساز زودتر از دیگر بخش‌ها به حرکت در می‌آید. اگر این حرکت در بخش ساخت‌وساز اتفاق بیفتد گروه‌های تولیدی دیگری را هم به‌دنبال خود خواهد کشید. در شرایط فعلی کسی تمایلی به خرید مسکن نشان نمی‌دهد؛ زیرا همه منتظر هستند که ببینند عاقبت مذاکرات چه خواهد شد.

پس شما پیش‌بینی می‌کنید که بخش مسکن در سال آینده با رفع تحریم‌ها به حرکت در بیاید و از رکود خارج شود.

اگر رفع تحریم‌ها اتفاق بیفتد، می‌توان انتظار داشت که بخش مسکن زودتر از باقی بخش‌ها از رکود خارج شود و صنایع مرتبط با خود را هم فعال کند. مشکل اینجاست که در حال حاضر خانه‌های آماده به فروش بسیاری در شهرهای بزرگ ایران، وجود دارد و افزایش تقاضا برای مسکن در گام اول به فروش واحدهای موجود می‌انجامد و با تداوم رونق در بازار مسکن ساخت‌وساز هم افزایش پیدا می‌کند. با به‌حرکت‌درآمدن این بخش‌ها، می‌توان امیدوار بود که دیگر بخش‌ها هم به تدریج از رکود خارج شوند. اگرچه این خروج برای صنایعی که ربطی به بخش مسکن ندارند، خیلی دیرتر اتفاق خواهد افتاد.

اشاره کردید که دولت به هیچ‌وجه نمی‌خواهد دستاورد خود را در زمینه کاهش تورم از دست بدهد. بنابراین به نظر نمی‌رسد بعد از رفع تحریم‌ها دولت تمایل چندانی به استفاده‌کردن از وجوه آزادشده برای اشتغال‌زایی داشته باشد.

دولت در ایران هیچ‌وقت اعلام نمی‌کند که سناریوهای مختلفی برای شرایط مختلف دارد. مثلا در سناریوی بدبینانه با حداقل منابع و امکانات، کشور اداره می‌شود ولی در شرایط بهتر باید به‌گونه‌ای دیگر عمل کرد. برای مثال اگر شرایط بهتری نسبت به سناریوی بدبینانه پیش آمد، دولت می‌تواند در منطقه سیستان‌وبلوچستان پروژه راه‌آهنی را که سال‌هاست برای اتصال زابل و چابهار تصویب شده، اجرا کند. با چنین طرح‌هایی می‌توان محرومیت‌های این مناطق را از بین برد اما دولت به دلایل مختلف فعلا قصدی برای انجام آنها ندارد.

به نظر شما دلایلی که باعث می‌شود دولت چنین کاری نکند، چیست؟ مساله، آثار تورمی این طرح‌هاست یا مسایل دیگری مطرح هستند؟

این پروژه‌ها از آنجا که مستلزم تزریق نقدینگی زیادی هستند باعث ایجاد تورم می‌شوند. از طرف دیگر زمان زیادی می‌برد که این پول‌ها از عرصه سرمایه‌گذاری وارد عرصه بهره‌برداری شوند و از همین جهت آثار تورمی بیشتری دارند. ولی بحث دیگری که در حال حاضر خود دولت هم روی آن تاکید دارد، این است که رکود برای ما بسیار پرهزینه است و اگر ما بخواهیم همواره نگران این تورم باشیم بیکاری و فقر به مردم آسیب می‌زند.

دولت یازدهم توانست تورم بیش از ۴۰درصد را به زیر ۲۰درصد هدایت کند. البته این موضوع هنوز تمام نشده و دولت قصد دارد تورم را در سال‌های آتی تا پنج‌درصد کاهش دهد. از نظر شما تورم باید تا چه میزان کاهش پیدا کند تا بعد از آن دولت شروع به اقدامات عمرانی کند؟

من فکر می‌کنم اقتصاد ما در ۴۰سال گذشته به تورم ۲۰درصد عادت کرده است. متوسط تورم ایران از سال ۱۳۵۲ تا ۱۳۹۲ حدود ۲۰درصد بوده است. اینکه دولت بخواهد در کوتاه‌مدت تورم را به زیر ۱۰درصد برساند از نظر من بسیار پرهزینه است. دولت، تورم را با هزینه رکود کاهش می‌دهد. مردمی که کار درستی ندارند از قدرت خرید پایینی برخوردارند. کارخانه‌هایی که بسته شده‌اند، همگی تقاضا برای کالاهای واسطه‌ای و مواد خام را کاهش داده‌اند.

شما آماری از میزان اختصاص بودجه عمرانی به امور و پروژه‌های عمرانی در سال گذشته دارید؟

آمار مشخصی ندارم اما در سال‌های اخیر بسیاری از طرح‌های عمرانی نیمه‌کاره رها شده و به‌خصوص با پایین‌آمدن قیمت نفت در نیمه‌دوم امسال، دولت محتاطانه دست از انجام پروژه‌های عمرانی کشیده است. در دوره رکود باید کسری بودجه وجود داشته باشد و در دوره رونق، مازاد. در کشور ما اما عکس این موضوع عمل می‌شود. در دوره‌های رونق دولت سخاوت‌مندانه هزینه می‌کند و در دوره‌های رکود کمربند خود را محکم می‌بندد. من می‌خواهم تاکید کنم در اقتصاد گفته می‌شود که دولت مثل خانوار نیست که وقتی درآمدش کم است هزینه‌هایش را پایین بیاورد، این مساله برای دولت معکوس است. در دورانی که وضع اقتصاد پررونق است، دولت نباید هزینه کند و برعکس وقتی که اقتصاد در رکود است باید دست به هزینه بزند تا جلوی رکود بیشتر را بگیرد.

براساس این اصل پس دولت باید اقدامات عمرانی خود را متوقف نکند.

بحث اشتغال تنها اقتصادی نیست بلکه این بحث یک بحث اجتماعی و سیاسی هم هست. به همین جهت مساله اشتغال پیچیدگی‌های زیادی دارد. از یک‌سو به نظر می‌آید که دولت پذیرفته است اولویتش را پایین‌آوردن بیکاری قرار دهد اما در عمل منتظر است که سازوکار بازار به تنهایی این وضعیت را تغییر دهد. ما در هیچ جای دنیا نمی‌بینیم که معضلات عمیق اقتصادی در دوران بحران و به ویژه رکود با سازوکار بازار حل شده باشد. دولت‌ها تلاش می‌کنند خودشان در مناطق مختلف ایجاد حرکت کنند. گروهی که ستاد اقتصادی دولت را در دست دارند به مداخله جدی دولت در اقتصاد گرایش چندانی ندارند و علاقه‌ای نشان نمی‌دهند که از سایر اقتصاددانان نظرخواهی کنند تا شاید بتوان راهکارهای دیگری هم پیدا کرد. البته آقای نیلی یا آقای طیب‌نیا بعضا دیده شده که چنده اقتصاددان را هم‌زمان به یک‌نشست دعوت می‌کنند اما این افراد در چنین نشست‌هایی فرصتی برای بحث‌های تخصصی ندارند.

آیا حضور اقتصاددانان در این‌جلسات و اعلام نظرشان، در تصمیمات آتی دولت تاثیرگذار است یا اینکه دولت همان دیدگاه قبلی خود را اجرا می‌کند؟

اصلا به نظر نمی‌آید که مشاوران ارشد دولت به احتمال درستی افکار دیگر اقتصاددانان باور داشته باشند. چیزی که در عملکرد این‌دولت بسیار برجسته است احتیاط بسیارشدید است. ازاین‌جهت چندان علاقه‌ای به همکاری جدی با اقتصاددانان منتقد ندارد.

به نگاه دولت اشاه کردید که از طریق سازوکار بازار می‌خواهد کشور را از رکود خارج کند در حالی‌که تجارب سایر کشورها نشان می‌دهد از چنین سازوکاری استفاده نمی‌شود. معمولا نسخه‌ای که برای خروج از رکود توسط اقتصاددانان توصیه می‌شود چیست؟

وقتی‌که اقتصادی وارد بحران شده و بسیاری از بنگاه‌های بخش خصوصی ورشکسته می‌شوند، خود بخش خصوصی هم احتیاط پیشه می‌کند. اجماع‌نظر در اقتصاد به‌عنوان یک‌شاخه از علوم انسانی وجود ندارد. همین الان اگر من بگویم که دولت در مناطق روستایی استان‌های محروم طرح‌های اشتغال‌زا اجرا کند، عده‌ای فورا می‌گویند که هماهنگی و شفافیت در دستگاه‌های اجرایی ما پایین است و احتمال اتلاف منابع زیاد است. اما اگر دولت هیچ کاری نکند مشکلات کشور نه‌تنها رفع نمی‌شوند بلکه روزبه‌روز هم بزرگ‌تر می‌شوند. دولت برای طرح‌های اشتغال‌زا بودجه کمی دارد ولی ناگزیر برای کنترل زندان‌ها، نیروی انتظامی یا بهداشت‌عمومی مجبور است بودجه‌های کلانی صرف کند. وقتی ما در هزینه اشتغال صرفه‌جویی می‌کنیم، طبیعتا مجبور به هزینه‌کردن برای مقابله با مشکلات اجتماعی خواهیم شد. این فرآیند حتی از لحاظ سیاسی هم می‌تواند پرهزینه باشد.

به نظر شما در شرایط فعلی بسیاری از بنگاه‌های بخش خصوصی ما ورشکسته‌اند؟

بله. شما الان اگر به شهرک‌های صنعتی مراجعه کنید، به‌طور متوسط ۱۰درصد واحدهایشان هم فعال نیستند. گزارشی که آقای جهانگیریان از وضعیت شهرک‌های صنعتی آذربایجان‌شرقی داده‌اند واقعا تاسف‌بار است. شهرک صنعتی آمل یکی از شهرک‌های فعال کشور بوده، اما الان کمتر از ۳۰درصد واحدهای مستقر در این‌شهرک فعال هستند. وقتی شرکتی ورشکسته می‌شود، هم خود سرمایه‌گذار توانش را از دست می‌دهد و هم سایر سرمایه‌گذاران نسبت به ورود به فعالیت‌های اقتصادی محتاط می‌شوند. در همه کشورها همواره دولت‌ها در خروج از رکود نقش مهمی داشته‌اند. دولت آرژانتین در سال۲۰۰۲ طرح‌های اشتغال عمومی کوچک را در سراسر کشور اجرا کرد چون اقتصادش ازهم پاشیده بود. البته فرق چنین کشورهایی با ما این است که روابط بین‌المللی خوبی دارند و از همین جهت کمک‌های خوبی دریافت می‌کنند. بانک جهانی بخشی از هزینه پروژه‌های بانک جهانی را پرداخت کرد. حالا اگر تحریم‌ها برداشته شود، ما هم می‌توانیم برای اجرای طرح‌های اشتغال عمومی چنین کمک‌هایی را جذب کنیم.

در مورد سرمایه‌گذاری خارجی اشاره کردید که اگر تحریم‌ها برداشته شود، سرمایه خارجی وارد کشور می‌شود. این‌نوع سرمایه معمولا به بخش نفت و پتروشیمی وارد می‌شود. آیا این‌اتفاق نقش مهمی در ایجاد اشتغال دارد؟

درکل، صنعت نفت، صنعت اشتغال‌زایی نیست اما یک مساله نگران‌کننده این است که با کاهش قیمت جهانی نفت، چشم‌انداز برای جذب سرمایه‌های میلیاردی در صنعت نفت هم تا حدودی مبهم شده است. شرایط حداقل برای چندسال در صنعت نفت چندان مثبت نخواهد بود. اما در صنعت خودرو مذاکرات زیادی صورت گرفته است. جذب سرمایه‌های خارجی در صنایع خودروسازی و دیگر صنایع به شرایط سیاسی و روابط بین‌الملل کشور بستگی دارد.

به نظر می‌آید در سال آینده به دلیل کاهش درآمدهای نفتی، با کسری بودجه زیادی مواجه باشیم. دولت باید با این‌کسری چگونه کنار بیاید؟

اگر تعلیق تحریم‌ها اتفاق بیفتد بخشی از درآمدی که در این‌سال‌ها به‌طور ناخواسته بلوکه‌شده آزاد می‌شود و به کمک ما خواهد آمد، ولی هیچ‌کدام از اینها نمی‌توانند جایگزین تحرک اقتصادی باشد. این پول‌ها نهایتا برای مدتی بحران را کاهش می‌دهد اما در طولانی‌مدت نمی‌تواند مشکلات اقتصادی ما را حل کند.

با این‌تفاسیر چه چشم‌اندازی از وضعیت اشتغال در سال آینده متصور هستید؟

من امیدوارم که مذاکرات هرچه زودتر به بهبود شرایط کسب‌وکار در ایران منجر شود. اگر این‌اتفاق بیفتد، بخش مسکن بعد از یک رکود بسیارطولانی و بی‌سابقه به حرکت در خواهد آمد. حل‌نشدن این مذاکرات سناریوی خطرناکی را برای اقتصاد به بار می‌آورد که من دوست ندارم به آن وارد شوم. در هر صورت امیدوارم دولت با اجرای طرح‌های اشتغال عمومی به‌صورت مستقیم برای به حرکت‌درآوردن چرخ‌های اقتصاد ایران اقدام کند.

نکته

کریمی:
دولت عمدتا به‌دنبال رفع تحریم و حل‌شدن مساله اشتغال از طریق بخش خصوصی است. من برنامه‌ای جدی برای مقابله با بیکاری در دولت ندیده‌ام. من به دولت توصیه می‌کنم سناریوهایی را برای بهبود شرایط اشتغال در کشور برای کوتاه‌مدت در نظر بگیرد

اینکه دولت بخواهد در کوتاه‌مدت تورم را به زیر ۱۰درصد برساند از نظر من بسیار پرهزینه است. دولت، تورم را با هزینه رکود کاهش می‌دهد. مردمی که کار درستی ندارند از قدرت خرید پایینی برخوردارند. کارخانه‌هایی که بسته شده‌اند، همگی تقاضا برای کالاهای واسطه‌ای و مواد خام را کاهش داده‌اند

خبر

اجاره‌نشینی افزایش یافت

● **مهر:** حسام عقبایی با بیان اینکه در کشور معاملات مسکن سیر صعودی داشته است، گفت: در کل کشور تعداد قراردادها در بهمن۹۳، ۱۰۳هزارو۱۱۰قرارداد به ثبت رسیده که این رقم در دی‌ماه ۱۰۰هزارو۹۴۳ قرارداد بوده است. وی با اشاره به اینکه تعداد قراردادهای اجاره در بهمن۹۳، ۵۵هزارو۷۸۳ قرارداد بوده است، بیان کرد: این رقم در دی‌ماه، ۵۲هزارو۸۵۴ قرارداد بوده است که بازهم سیر صعودی قراردادهای اجاره را نشان می‌دهد. رییس اتحادیه صنف مشاوران املاک استان تهران با اشاره به آمار قراردادهای مسکن در شهر تهران، اظهار کرد: خوشبختانه شاهد افزایش معاملات در شهر تهران بودیم که در بهمن۹۳ افزایش حجم معاملات نسبت به دی و آذر سیر صعودی داشت. عقبایی افزود: در بهمن۹۳ تعداد ۱۷هزارو۸۱ قرارداد خریدوفروش در تهران به ثبت رسیده که نسبت به دی۹۳ رشد خوبی را نشان می‌دهد. وی با بیان اینکه قراردادهای اجاره در بهمن۹۳، رقم ۱۵هزارو۹۱۶ را نشان می‌دهد، گفت: این رقم در حالی است که در دی‌ماه این رقم ۱۴هزارو۶۸۰ بود.

ذخایر طلای جهان رکورد زد

● **تسنیم:** صندوق بین‌المللی پول اعلام کرد ذخایر طلای جهان در سال۲۰۱۴، ۱۷۹تن افزایش یافته و در پایان این سال به رکورد جدید ۳۲هزارو۳۳تن رسیده. این درحالی است که کل ذخایر طلای جهان در پایان سال۲۰۱۳ بالغ بر ۳۱هزارو۸۵۴تن اعلام شده بود. براساس این گزارش، کشورهای توسعه‌یافته بخش عمده‌ای از ذخایر طلای جهان را به خود اختصاص داده‌اند. این کشورها در پایان سال ۲۰۱۴ بالغ بر ۲۱هزارو۹۸۴تن ذخیره طلا داشته‌اند که این رقم معادل ۶۸درصد کل ذخایر طلای جهان است. ذخایر طلای این کشورها در سال میلادی گذشته سه‌تن کم شده است. سهم کشورهای درحال‌توسعه از ذخایر طلای جهان ۳۲درصد معادل ۱۰هزارو۴۹تن اعلام شده است. ذخایر طلای این کشورها در سال۲۰۱۴ بالغ‌بر ۱۸۲تن افزایش یافته است. صندوق بین‌المللی پول، کل ذخایر طلای منطقه خاورمیانه را نیز در پایان سال۲۰۱۴ بالغ‌بر هزارو۴۹۰تن اعلام کرده است. ذخایر طلای این منطقه در این سال ۴۹تن افزایش یافته است. همچنین ۴/۶درصد کل ذخایر طلای جهان به خاورمیانه اختصاص دارد.